

Annales Ecclesiastici Baronii

10

CHRISTI
449.

LEONIS PAP.
10.

THEOD.
VALENTIN.

42°. IMPF.

25°.

illa arguit & confutavit: similiter etiam beatæ memorie Acacius, & (ut paucis ina sanctitas omnia cognoscat) ega miss exemplar illius epistolæ, quam beatus Acacius & Joannes ad Cyrillum beata memoria scripserunt, ut cognoscas, quod dum de pace, & conventione inter se scriberent, illam capita accusabant, & damnabant. Ac ipsemet Cyrillus dum scriberet ad beatum Acacium, suam de his capitibus mentem, & animum declaravit, cum dixerit, se illa scripsisse, ut se obiceret & opponeret ad illius novitatem & vanitatem, & quod composita pace, erant omnia clara & manifesta. Hæc igitur excusatio accusationem confirmat. Misit etiam exemplar eorum, quæ tempore conventionis & pacis scripta sunt, ut noris, Domine, quod nullam de his mentionem fecit, & quod oportet eos qui ad Synodum irent, asserre ea quæ conventionis tempore scripta sunt; & (ut aperie dicam) quænam fuerunt dissensionis causa, & qua ratione quæ inter se dissidebant, convenerunt & conciliata sunt. Oportet enim eos, qui ad pietatem tuendam & propagandam vocantur, omnuem suscipere laborem, & divinum invocare auxilium, ut eam quam nostri majores nobis retiquerunt fortens, inviolatam conservemus. Debet autem animaduertere tuam sanctificationem, & eos religiosissimos Episcopos qui nobiscum sentiunt & convenient, illos de profectio[n]e docere, ac eas etiam religiosissimos Clericos, qui proprietate zelum habent, ne a nostris metu sociis proditi, vel cogatur aliquid facere eorum quæ Deo omnium displicent, vel soli reliqui facile opprimantur ab hostiis. Fides est (honor te) in qua spem habemus salutis; & oportet omnem lapidem movere, ut nihil adulterinum, vel depravatum introducatur, neque Apostolica doctrina corrumptatur. Hæc igitur, licet procul absim, lugens & gemens scribo, & communem nostrum Dominum oro, ut atram hanc tempestatem

dissipet & dissolvat; & claram & perspicuam serenitatem nobis largiatur. Haecenus ad Dominum Antiochenum Theodoreum, eius epistola a Metio Thermularum Episcopo Latiniitate redita: ex qua vides quo animo ipse perseveraverit aduersus duodecim capita illa Cyrilli, qua adeo timeret Oecumenicæ Synodi auctoritate firmari. Innotuerunt puto ita Imperatori, qui cum suo edicto vocasset ad Synodus Episcopos, vetuit ne Theodoreus adficeret, ut audisti a Liberato, & ex ipso Imperatoris apparebit editio Sed describam hic ipsius Theodosii Imperatoris pro Synodo Ephesi cogenda rescriptum: est enim hujusmodi ad Diocesum Episcopum Alexandrinum datum (a):

Imperatores Caesares Theodosius & Valentianus, victores, triumphatores, maximi, semper venerabiles Augusti, Diocesum.

Cunctis consilio manifestum, quia nostra Republica status & omnia humana, divina pietate moderantur atque firmantur: Deo enim propitio constituto, prospere & secundum vota nostra gubernari res & proficer solent. Imperium ergo divino nutu sortiti, subditis pro pietate & mansuetudine similiter plurimam sollicitudinem impartimus, quatenus & vera religio & nostra Republica cultu Dei purissimo & pietate firmata perfulgeat. Quod igitur in praesenti subita emergente dubitatione, ad Catholice & Apostolice doctrinæ ac nostræ fidei custodiam, que ut sit, diversis sententiis impugnata, conturbat & confundit hominum sensus & animas: intolerabilis duximus, hujusmodi delictum contemnere, ne per talem negligentiam ipsi Deo inferre contumeliam videtur. Ideoque sancimus, in unum sanctissimos & Deo placitos convenire viros, quibus pro pietate Catholica arique vera fide plurimus sermo est; ut universa quidem talis vanitate dubitatio, subtilis proposita inquisitio, solvatur; vera autem & Deo amica Catholica fides firmetur.

Igi-

PAGIUS quod Julius vita funditus sit, antequam ea inchoaretur, vel aliud quid impedimento fuerit, in Ephesum accederet. At si Julianus in locum ejus subrozatus fuisset; hujus substitutionis aliqua in Actis mentio esset; præsertim cum præ maximum Sedium Antifilibibus Vicariatum illum obtinuisse. Præterea Quesnellus ibidem vult, Renatum Synodo interfuisse, & Austorem Breviculli Eutychianistarum, qui eum ante Synodum mortuum asserit, incertis rumoribus scriptisque decepimus; quod Theodoreus scribat Epistolam CXXVI. ad Renatum Presbyterum, quasi interfuisse Latrociniali Synodo, & inde Romanum reverti. Verum cum Asla a Renati nomine semper abstineant, manifestum est, cum hoc non pervenisse, falsamente esse illius Epistolæ inscriptionem, qui errores a veteribus Librariorum frequenter commisisti. Cum vero ex ejus Epistola lectione patet, eandem ad unum ex Legatis, cuius omnes justitiam, ze-

lum, libertatem, & adversus iniquitatem iniicias minas decantarent, ut ait Theodoreus, scriptam, existimo eam ad Hilarium Diaconum. Legatum datum esse, de quo Prosper in Chronico, recitat Flaviani damnatione, ait: Reclassante Hilario Diacono Ecclesiæ Romane, qui vicies Leonis Papa cum Julio Episcopo Putolanio & Sede Apostolica fuerat destinatus; ubi etiam videt Prosperum, qui tunc Roma erat, nullam Renati mentionem facere. Vel dici potest eum Baluzio citato, hujus erroris hanc originem esse. Theodoreus literis Imperatoris ad hanc Synodum accedere prohibitus est, & ab urbe Ephesina Theodoreus distabat tringita quinque diecum spatio, ut ipsemet scribit ad S. Leona[m] in Epist. CXXIII. Quare mirum videri non debet, impositum illi fuisse per incuriam aut ignorantiam eorum, qui eum de rebus in Synodo gelitis certiorem fecerunt, qui cætera quidem veri, in nomine Renati fuerint talsi.

(a) Apud Conc.
Chal. Att.

XXIII.

Epistola
Theodosii
ad Dio-
scorum de
Synodo
Ephefina.